

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน และสถานภาพของ
นักศึกษาและสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.1 สภาพของการจัดการเรียนการสอน สาขาช่างอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัยเทคนิค ได้แก่ สาขาวิชา หลักสูตรที่เปิดสอน จำนวนคาบ จำนวนหน่วยกิตตาม
หลักสูตร ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จำนวนนักศึกษา จำนวนครู
อาจารย์ และอัตราส่วนระหว่างครู-อาจารย์ ต่อ นักศึกษา

1.2 สถานภาพของนักศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.3 สถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตอนที่ 2 ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการลงทุนทางการศึกษา และรายได้หรือผลตอบแทน
ที่ได้รับ

ตอนที่ 3 การหาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลตอบแทนที่ไม่สามารถคิดเป็นตัวเงิน

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ที่ทำงานในสถานประกอบการหรือโรงงาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอน และสถานภาพของ
นักศึกษาและสถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.1 สภาพของการจัดการเรียนการสอน สาขาช่างอุตสาหกรรม
ในวิทยาลัยเทคนิค

การจัดการเรียนการสอน สาขาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคที่เป็น
กลุ่มตัวอย่างเปิดสอนหลายหลักสูตรด้วยกัน ได้แก่ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) โดยที่หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
(ม.3) หรือเทียบเท่า ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 3 ปี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
เทคนิค รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ม.6) หรือเทียบเท่าใช้เวลาศึกษา
ไม่น้อยกว่า 2 ปี และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ใช้เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปี

สำหรับโครงสร้างหลักสูตรทั้ง 3 ระดับ แบ่งเป็นหมวดวิชาต่างๆ และจำนวน
คาบเรียนตลอดหลักสูตร ดังตารางที่ 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

หมวดวิชา	จำนวนคาบตามหลักสูตร		
	ปวช.	ปวท.	ปวส.
วิชาพื้นฐาน * (สัมพันธ)	1,120	480	300
วิชาชีพ			
- ทฤษฎี	160	580	780
- ปฏิบัติ	1,000	720	1,240
วิชาสัมพันธทางช่าง			
- ทฤษฎี	80	220	180
- ฝึกปฏิบัติ	2,040	960	180
ฝึกงานในสถานประกอบการ	1,100	160	160
- ทฤษฎี	1,360	1,280	1,340
รวม - ปฏิบัติ	3,440	1,840	1,580
- ทั้งหมด	4,800	3,120	2,920

* วิชาพื้นฐานได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และ สังคมศึกษา เป็นต้น

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า นักศึกษาต้องเรียนในหมวดวิชาต่างๆ ตลอดหลักสูตร รวมทั้งการฝึกงานในสถานประกอบการ สำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 4,800 คาบ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค จำนวน 3,120 คาบ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 2,920 คาบ

เนื่องจากสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ประกอบด้วยหลายสาขา เช่น สาขาช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อม และโลหะแผ่น และช่างยนต์ เป็นต้น ดังนั้นจำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาต้องเรียนตลอดหลักสูตร อาจแตกต่างกันบ้าง และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยประมาณ 133 หน่วยกิต หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค มีค่าเฉลี่ยประมาณ 90 หน่วยกิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีค่าเฉลี่ยประมาณ 90 หน่วยกิต

สำหรับค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นๆทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีค่า ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(บาท)

รายการ	ปวช.	ปวท.	ปวส.
1. ค่าระเบียบการและใบสมัคร	5	5	5
ถ้ามีใบสมัครอย่างเดียว	2	2	2
ค่าคู่มือนักศึกษา	10	10	10
2. ค่าสมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียน	30	30	30
3. ค่าขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา	20	20	20
4. ค่าลงทะเบียนรายวิชาภาคปกติ หน่วยกิตละ	30	50	50
5. ค่าลงทะเบียนรายวิชาภาคฤดูร้อน หน่วยกิตละ	50	50	50
6. ค่าวัสดุฝึกหรืออุปกรณ์การศึกษา เฉพาะหน่วยกิตภาคปฏิบัติในแต่ละภาคเรียน หน่วยกิตละ	20	20	20
7. ค่าลงทะเบียนรายวิชาเพื่อสอบเทียบความรู้ หน่วยกิตละ	20	20	20

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(บาท)

รายการ	ปวช.	ปวท.	ปวส.
8. ค่าสอบเทียบความรู้ สอบแก้ตัว สอบทดแทน สอบพิเศษ หน่วยกิตละ	10	10	10
9. ค่าบำรุงสุขภาพ หรือห้องพยาบาล หรือค่าตรวจโรค ภาคเรียนละ	20(10)*	20	20
10. ค่าบำรุงห้องสมุด ภาคเรียนละ	20(10)*	20	20
11. ค่าลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพการเป็นนักศึกษา ภาคเรียนละ	30(15)*	30	30
12. ค่าปรับในกรณีลงทะเบียนช้ากว่ากำหนด	20	20	20
13. ค่าออกสำเนาทะเบียนแสดงผลการเรียน ชุดแรกไม่เรียกเก็บชุดต่อไปชุดละ	10	10	10

*ตัวเลขในวงเล็บเฉพาะหลักสูตร ปวช. 2530

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าค่าลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาคปกติ ของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีค่าเท่ากับ หน่วยกิตละ 30 บาท ซึ่งต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค(ปวท.) ที่มีค่าเท่ากับหน่วยกิตละ 50 บาท ปัจจุบันหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) มี 2 ประเภท คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ฉบับปรับปรุง 2533 แบ่งออกเป็น 2 ภาคเรียน และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2530 แบ่งเป็น 4 ภาคเรียน

ตารางที่ 5 จำนวนนักศึกษา จำนวนครู-อาจารย์ อัตราส่วนระหว่างครู-อาจารย์ต่อนักศึกษา และอัตราส่วนวุฒิครู-อาจารย์

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)	จำนวนครู- อาจารย์ (คน)	อัตราส่วนจำนวน ครูต่อจำนวนนักศึกษา	สูงกว่าปริญญาตรี ต่อปริญญาตรีต่อ ต่ำกว่าปริญญาตรี
2529	6,203	281	1:22	2:204:75
2530	6,314	294	1:21	3:229:62
2531	6,285	306	1:21	3:248:55
2532	6,382	315	1:20	4:264:47
2533	6,899	323	1:21	6:302:27

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่าอัตราส่วนระหว่างจำนวนครูต่อจำนวนนักศึกษา อยู่ในเกณฑ์ที่ใกล้เคียงกับกระทรวงกำหนด สำหรับเรียนวิชาภาคทฤษฎี (ครู 1 คน ต่อ นักศึกษา 30 คน) และหากเป็นวิชาภาคปฏิบัติจะมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กระทรวงกำหนด (ครู 1 คน ต่อ นักศึกษา 12-15 คน) สำหรับอัตราส่วนวุฒิครู พบว่าครูที่มีวุฒิปริญญาตรี มีจำนวนสูงขึ้นและมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวนลดลงตามลำดับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 สถานภาพของนักศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตารางที่ 6 สถานภาพของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	387	96.75
หญิง	13	3.25
2. อายุ		
16-18 ปี	67	16.75
19-21 ปี	321	80.25
22 ปี ขึ้นไป	12	3.00
3. สาขาวิชา		
ช่างไฟฟ้ากำลัง	103	25.75
ช่างยนต์	58	14.50
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	82	20.50
ช่างก่อสร้าง	45	11.25
ช่างเทคนิคการผลิต	69	17.25
ช่างเทคนิคโลหะ	43	10.75
4. ชั้นปีที่ศึกษา		
ปี 4	230	57.50
ปี 5	170	42.50
5. ที่พักขณะศึกษา		
บ้านตนเอง	232	58.00
บ้านญาติ	54	13.50
หอพักหรือบ้านเช่า	110	27.50
อื่นๆ (วัด)	4	1.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. ผู้ประกอบการระหว่างศึกษา		
บิดาและมารดา	339	84.75
บิดา	24	6.00
มารดา	40	10.00
ญาติ	28	7.00
ทำงานขณะเรียน	19	4.75
อื่นๆ	15	3.75
7. อาชีพของบิดา		
รับราชการ	123	30.75
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	56	14.00
พนักงานบริษัทเอกชน	19	4.75
ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว	58	14.50
เกษตรกร	110	27.50
รับจ้าง	15	3.75
เสียชีวิต	8	2.00
ไม่ตอบ	11	2.75
8. อาชีพของมารดา		
รับราชการ	41	10.25
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.25
พนักงานบริษัทเอกชน	12	3.00
ค้าขายและธุรกิจส่วนตัว	106	26.50
เกษตรกร	123	30.75
รับจ้าง	62	15.50
แม่บ้าน	18	4.50
ไม่ตอบ	21	5.25

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9. รายได้ของครอบครัว		
ต่ำกว่า 2,000 บาท	47	11.75
2,000 - 4,000 บาท	75	18.75
4,001 - 6,000 บาท	101	25.25
6,001 - 8,000 บาท	79	19.75
8,001 - 10,000 บาท	85	21.25
มากกว่า 10,000 บาท	13	3.25

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 96.75) อายุอยู่ในช่วง 19 - 21 ปี มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 80.25) สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง และอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนมากกว่าสาขาอื่น คือ ร้อยละ 25.75 และ 20.50 ตามลำดับ และน้อยที่สุด คือ ช่างเทคนิคโลหะ (ร้อยละ 10.75) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 57.50 และ ชั้นปีที่ 5 ร้อยละ 42.50

เมื่อพิจารณาที่พักอาศัย ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างพักอยู่บ้านตนเอง (ร้อยละ 58.00) รองลงมาคือ พักหอพักหรือบ้านเช่า (ร้อยละ 27.50) และที่น้อยที่สุด คือ พักอยู่ที่อื่นๆ เช่น วัด เป็นต้น (ร้อยละ 1.00)

สำหรับผู้ประกอบการทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับความอุปการะจากบิดาและมารดา (ร้อยละ 84.75) อาชีพของบิดา รับราชการและเกษตรกร จำนวนใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 30.75 และ 27.50 ตามลำดับ ซึ่งถือว่ามากกว่าอาชีพอื่นและอาชีพของมารดาที่พบส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร และประกอบธุรกิจส่วนตัว คือร้อยละ 30.75 และ 26.50 ตามลำดับ

ส่วนรายได้ของครอบครัว พบมากที่สุด คือ มีรายได้ช่วง 4,001-6,000 บาท (ร้อยละ 25.25) และพบน้อยที่สุดคือ มีรายได้มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป (ร้อยละ 3.25)

1.3 สถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ตารางที่ 7 สถานภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	333	97.08
หญิง	10	2.92
2. อายุ		
20 - 24 ปี	167	48.69
25 - 29 ปี	113	32.94
30 - 34 ปี	44	12.83
35 - 39 ปี	15	4.37
มากกว่า 39 ปี	4	1.17
3. สถานภาพการสมรส		
โสด	229	66.76
สมรสแล้ว	111	32.36
หม้ายหรือหย่าร้าง	3	0.88
4. สาขาวิชาที่สำเร็จ		
ช่างไฟฟ้ากำลัง	80	23.32
ช่างก่อสร้าง	40	11.66
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	65	18.95
ช่างยนต์	62	18.08
ช่างเทคนิคการผลิต	59	17.2
ช่างเทคนิคโลหะ	37	10.79

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
5. อาชีพที่ทำ		
รับราชการ	65	18.95
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	6.41
ธุรกิจส่วนตัว	34	9.91
พนักงานบริษัทเอกชน	222	64.72
6. ภาวะการมีงานทำก่อนได้งานครั้งแรก		
เคยว่างงาน	117	34.11
ไม่เคยว่างงาน	226	65.89
จำนวนเดือนที่ว่างงาน		
1 - 4 เดือน	75	21.87
5 - 8 เดือน	27	7.87
9 - 12 เดือน	8	2.33
มากกว่า 12 เดือน	7	2.04
7. งานพิเศษนอกเหนืองานประจำ		
มีงานพิเศษ	58	16.91
ไม่มีงานพิเศษ	251	73.18
ไม่ตอบ	34	9.91

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 97.08) ช่วงอายุที่พบมากที่สุด คือ 20 - 24 ปี (ร้อยละ 48.69) รองลงมาคือ 25 - 29 ปี (ร้อยละ 32.94) และน้อยที่สุด คือ อายุมากกว่า 39 ปี (ร้อยละ 1.17)

สถานการณ์การสมรสพบว่า ส่วนใหญ่ ยังโสด (ร้อยละ 66.76) มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สมรสแล้ว (ร้อยละ 32.36) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาพบมากที่สุด คือ สาขาช่างไฟฟ้ากำลัง (ร้อยละ 23.32) รองลงไปคือช่างอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ 18.95) และน้อยที่สุด คือ ช่างเทคนิคโลหะ (ร้อยละ 10.79)

สำหรับอาชีพของกลุ่มตัวอย่างนั้น พบว่ามีจำนวนมากที่สุด คือ อาชีพพนักงานเอกชน (ร้อยละ 64.72) รองลงไปคือ อาชีพรับราชการ (ร้อยละ 18.95) และน้อยที่สุด คือ อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ (ร้อยละ 6.41)

เมื่อพิจารณาสภาวะการมีงานทำก่อนได้งานทำครั้งแรก มากกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยว่างงาน (ร้อยละ 65.89) และสำหรับกลุ่มที่เคยว่างงานนั้น พบว่า จะว่างงานในช่วง 1 - 4 เดือน ก่อนได้งานครั้งแรก มากที่สุด (ร้อยละ 21.87)

ส่วนกรณีการมีงานพิเศษนอกเหนือจากงานประจำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีงานพิเศษ (ร้อยละ 73.18) มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มีงานพิเศษทำ (ร้อยละ 16.91) ซึ่งงานพิเศษในที่นี้จะมีส่วนเพิ่มเข้ากับรายได้ประจำของบุคคลอันทำให้มีผลตอบแทนมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษา และรายได้หรือผลตอบแทนที่ได้รับ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคล

ตารางที่ 8 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคล ต่อคนต่อปี แยกตามชั้นปีที่ศึกษา

(:บาท)

ชั้นปี	ค่าใช้จ่าย	ค่าใช้จ่าย	สัดส่วนค่าใช้จ่าย	ร้อยละค่าใช้จ่าย	รวม
	ส่วนตัว	ให้ สถานศึกษา	ส่วนตัวกับ ค่าใช้จ่าย ให้สถานศึกษา	ให้สถานศึกษา ต่อค่าใช้จ่าย ทั้งหมด	
ปี 4	17,266.25	2,718.30	6.35	13.60	19,984.55
ปี 5	18,734.85	2,724.48	6.88	12.70	21,459.33
รวม	36,001.10	5,442.78	6.61	13.13	41,443.88

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคล ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาใช้ไปสำหรับการเรียน 2 ปี ตามหลักสูตรหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเฉลี่ยต่อคน มีค่าเท่ากับ 41,443.88 บาท แยกเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัว 36,001.10 บาท และค่าใช้จ่ายให้สถานศึกษา 5,442.78 บาท เมื่อนิยามสัดส่วนระหว่างค่าใช้จ่ายของนักศึกษาที่เป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวกับค่าใช้จ่ายให้สถานศึกษา พบว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัว มีค่ามากกว่า เป็นจำนวนถึง 6.61 เท่าและหากคิดค่าใช้จ่ายให้สถานศึกษาเทียบกับค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคลตลอด 2 ปีตามหลักสูตร มีค่าเพียง ร้อยละ 13.13 เท่านั้น

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงทางสังคม

ตารางที่ 9 ค่าใช้จ่ายดำเนินการ หมวดเงินเดือน

(: บาท)

วิทยาลัย เทคนิค	เงินเดือน	ใช้สำหรับงาน		ใช้สำหรับงาน	
		สอนทั้งหมด	ร้อยละ	สอน ่วส.	ร้อยละ
อุดรธานี	9,361,081.00	2,421,447.85	25.87	874,867.38	9.35
พิษณุโลก	9,452,832.00	3,129,184.86	33.10	1,008,494.88	10.67
มีนบุรี	9,167,736.37	2,998,807.82	32.71	937,231.40	10.22
รวม	27,981,649.39	8,549,440.53	30.55	2,820,593.66	10.08

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายดำเนินการหมวดเงินเดือน ที่ใช้สำหรับงานสอนทุกหลักสูตรโดยเฉลี่ยมีค่า ร้อยละ 30.55 และหากพิจารณาส่วนที่ใช้ไปสำหรับงานสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า มีค่าเพียง ร้อยละ 10.08

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าใช้จ่ายดำเนินการ เฉลี่ยต่อคนต่อปี

(: บาท)

วิทยาลัย เทคนิค	เงินเดือน สำหรับงานสอน ปวส.	เงินเดือน ที่ไม่ใช้ กับงานสอน	งานสอน นอกเวลา ปวส.	ค่าใช้จ่าย อื่น ๆ	รวม
อุดรธานี	1,548.44	3,239.79	2,865.49	5,527.57	13,181.29
พิษณุโลก	1,542.04	2,810.51	2,681.96	3,366.20	10,400.71
มีนบุรี	1,299.90	2,460.68	2,452.15	3,895.47	10,108.20
รวม	1,453.91	2,816.67	2,650.00	4,229.59	11,177.92

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายดำเนินการทั้งหมดเฉลี่ยต่อคนต่อปี ของ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีค่า เท่ากับ 11,177.92 บาท
และหากพิจารณาเฉพาะค่าใช้จ่ายสำหรับงานสอน ในหมวดเงินเดือน ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เฉลี่ยต่อคนต่อปี มีค่าเท่ากับ 1,453.91 บาท
และค่าตอบแทนงานสอนนอกเวลาราชการเฉลี่ยต่อคนต่อปี มีค่าเท่ากับ 2,650.00 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิ้นเฉลี่ยต่อคนต่อปี

(:บาท)

วิทยาลัยเทคนิค	ที่ดิน	อาคาร	ครุภัณฑ์	รวม
อุดรธานี	3,803.59	3,345.93	398.42	7,547.94
พิษณุโลก	3,675.23	2,594.31	1,054.91	7,324.45
มีนบุรี	7,275.63	2,122.12	176.39	9,574.14
รวม	5,023.42	2,656.09	531.84	8,211.35

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิ้นเฉลี่ยต่อคนต่อปีของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีค่าเท่ากับ 8,211.35 บาท หากพิจารณาค่าใช้จ่าย ที่เป็นค่าที่ดิน พบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี ของวิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี มีค่าสูงสุด เท่ากับ 7,275.63 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าครุภัณฑ์ พบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปี ของวิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก มีค่าสูงสุด เท่ากับ 1,054.91 บาท

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าใช้จ่ายทางตรงทางสังคม เฉลี่ยต่อคนต่อปี แยกตามสถานศึกษา

(:บาท)

วิทยาลัยเทคนิค	ค่าใช้จ่ายดำเนินการ	ค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิน	รวม
อุดรธานี	13,181.29	7,547.94	20,729.23
พิษณุโลก	10,400.71	7,324.45	17,725.16
มีนบุรี	10,108.20	9,574.14	19,682.34
รวม	11,177.92	8,211.35	19,389.27

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทางตรงทางสังคม เฉลี่ยต่อคน ต่อปี มีค่าเท่ากับ 19,389.27 บาท แยกเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินการ และค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิน เฉลี่ยต่อคน ต่อปี เท่ากับ 11,177.92 บาท และ 8,211.35 บาท ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าใช้จ่ายทางตรง เฉลี่ยต่อคนต่อปี (ปรับด้วยอัตราผู้ออกกลางคัน และ
เรียนช้ากว่ากำหนด)

(:บาท)

ชั้นปีที่	ค่าใช้จ่ายที่ยังไม่ปรับ		ค่าใช้จ่ายที่ปรับแล้ว		รวม
	สังคม	ส่วนบุคคล	สังคม	ส่วนบุคคล	
ปี 4	19,389.27	19,984.55	21,360.16	22,015.98	43,376.14
ปี 5	19,389.27	21,459.33	21,360.16	23,640.67	45,000.83
รวม	38,778.54	41,443.88	42,720.32	45,656.65	88,376.97

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนบุคคล ที่ปรับด้วยอัตรา
การออกกลางคันและเรียนช้ากว่ากำหนด เป็นค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาใช้ไปจนสำเร็จการศึกษา
เฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 45,656.65 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายทางตรงทางสังคม ซึ่งเป็น
ค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องใช้จ่าย เพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือ
ระดับช่างเทคนิค 1 คน เฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 42,720.32 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม หรือค่าเสียโอกาส

ตารางที่ 14 ค่าใช้จ่ายทางอ้อม (ค่าเสียโอกาส)

(: บาท)

ปีที่	ค่าเสียโอกาสที่ยังไม่ปรับ		ปรับด้วยดัชนีผู้บริโภค		ปรับด้วยอัตราการว่างงาน	
	สังคม	ส่วนบุคคล	สังคม	ส่วนบุคคล	สังคม	ส่วนบุคคล
1	25,842	24,936	52,288.70	50,455.50	48,630.40	46,923.62
2	27,293	26,214	55,224.66	53,041.41	51,358.93	49,328.51
รวม	53,135	51,150	107,513.36	103,496.91	99,989.33	96,252.13

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทางอ้อม หรือค่าเสียโอกาสทางสังคม ตลอดหลักสูตร (2 ปี) เฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 99,989.33 บาท และเมื่อพิจารณาค่าใช้จ่ายทางอ้อม หรือค่าเสียโอกาสที่บุคคลเสียไปตลอด 2 ปี ที่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เฉลี่ยต่อคนต่อปีมีค่าเท่ากับ 96,252.13 บาท

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าใช้จ่ายทางสังคม และค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล เฉลี่ยต่อคนต่อปี

(:บาท)

ปีที่	ค่าใช้จ่ายทางสังคม		รวม	ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล		รวม
	ทางตรง	ทางอ้อม		ทางตรง	ทางอ้อม	
1	21,360.16	48,630.40	69,990.56	22,015.98	46,923.62	68,939.60
2	21,360.16	51,358.93	72,719.09	23,640.67	49,328.51	72,969.18
รวม	42,720.32	99,989.33	142,709.65	45,656.65	96,252.13	141,908.78

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่า ค่าใช้จ่ายทางสังคม ทั้งหมด(รวมค่าเสียโอกาส) ที่รัฐต้องใช้จ่าย ในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษา 1 คน เฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 142,709.65 บาท และ ขณะเดียวกันค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล หรือการที่ผู้เรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร รวมค่าเสียโอกาส เฉลี่ย มีค่าเท่ากับ 141,908.78 บาท ต่อคน ซึ่งจะเห็นว่าค่าใช้จ่ายทางสังคม และค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลที่ใช้จ่าย เพื่อการลงทุนทางการศึกษา เฉลี่ยต่อคนตลอดจนสำเร็จการศึกษา มีค่าใกล้เคียงกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 รายได้ หรือผลตอบแทนของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ในการหาผลตอบแทน หรือรายได้ของกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยได้ปรับรายได้จากข้อมูลดิบ โดยการสร้างสมการพยากรณ์รายได้ ด้วยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และใช้เทคนิคการคัดเลือกตัวแปรแบบลำดับขั้นความสำคัญ (Stepwise Method) ซึ่งตัวแปรที่ใส่เข้าไปทั้งหมด จำนวน 34 ตัว ปรากฏว่า ตัวแปรที่มีผลต่อรายได้ ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 มีอยู่ 5 ตัว ทั้งสมการพยากรณ์รายได้ก่อนภาษี และหลังภาษี เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ Log ของอายุ (X_1) อาชีพข้าราชการ (X_2) การมีงานพิเศษทำ (X_3) สำเร็จสาขาช่างก่อสร้าง (X_4) และงานพิเศษประเภทเดินสายไฟฟ้าในอาคาร (X_5)

อย่างไรก็ตาม การเลือกรูปแบบของสมการรายได้ ให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลมากที่สุด (Best Fit) ก็มีความสำคัญไม่น้อย ซึ่งจะมีผลต่อการคาดคะเนรายได้ ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด ดังนั้นจึงได้ทดสอบรูปแบบสมการรายได้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งแบบ Linear แบบ Log และแบบ Semi-Log โดยมีเกณฑ์ในการเลือก คือนิพจน์จากค่าสัมประสิทธิ์แห่งการทำนาย (Coefficient of Determination) ที่มีค่าสูงสุด กล่าวคือ สมการที่เลือกต้องมีคุณสมบัติสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของรายได้ (ตัวแปรตาม) ได้สูงสุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้สมการดังนี้

สมการก่อนภาษี

$$\begin{aligned} \text{Log}(y) = & 1.2146153 + 1.860475 X_1 - .287608 X_2 \\ & + .313546 X_3 - .256725 X_4 + .251068 X_5 \end{aligned}$$

$$R^2_{adj} = .67815 \quad \text{S.E.}_{est} = .12685$$

สมการหลังภาวะ

$$\text{Log}(y) = 1.2293478 + 1.841768 X_1 - .287706 X_2 \\ + .319023 X_3 - .258227 X_4 + .253680 X_5$$

$$R^2_{\text{adj}} = .67624 \quad \text{S.E.}_{\text{est}} = .12801$$

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) ค่าเอฟที่ทดสอบความมีนัยสำคัญ (F) ค่าคงที่ในสมการทำนาย (a) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย รายได้ สำหรับทุกกลุ่มอาชีพ

ปัจจัยที่กำหนด	b	S.E.	p	F
Log ของอายุ (X_1)	1.860475	.404248	.737369	81.37**
อาชีพข้าราชการ (X_2)	-.287608	.041848	-.620114	47.23**
การมีงานพิเศษทำสำเร็จการศึกษา	.313546	.067513	.572007	43.55**
สาขาช่างก่อสร้าง (X_4)	-.256725	.053966	-.267163	12.05**
งานพิเศษประเภทเดินสายไฟฟ้าในอาคาร (X_5)	.251068	.076101	.186989	5.60*
a = 1.2146153	$R^2_{\text{adj}} = .67815$	S.E. = .12685		

** p < .01

* p < .05

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่าปัจจัยที่กำหนดหรือตัวแปรอิสระ ที่ปรากฏในสมการพยากรณ์รายได้ก่อนหักภาษีของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอุตสาหกรรม ตามลำดับความสำคัญคือ Log ของอายุ (X_1) อาชีพข้าราชการ (X_2) การมีงานพิเศษทำ (X_3) สำเร็จการศึกษาสาขาช่างก่อสร้าง (X_4) และงานพิเศษประเภทเดินสายไฟฟ้าในอาคาร (X_5) ซึ่งปัจจัยที่กำหนดหรือตัวแปรทั้ง 5 สามารถร่วมกันอธิบายความเปลี่ยนแปลงของรายได้ ได้ประมาณ ร้อยละ 67.82 นอกจากนั้นเป็นผลจากปัจจัยอื่นที่ไม่ปรากฏในสมการ

ส่วนสมการพยากรณ์รายได้หลังหักภาษีของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ก็มีลักษณะสอดคล้องกันกับสมการพยากรณ์รายได้ก่อนหัก ทั้งจำนวนตัวแปรที่ปรากฏในสมการ และลำดับความสำคัญของตัวแปร (ปรากฏที่ภาคผนวก)

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับช่างเทคนิค ส่วนใหญ่ทำงานในภาคเอกชน (ร้อยละ 64.72) ดังนั้นผู้วิจัยจึงคำนวณหาสมการพยากรณ์รายได้สำหรับผู้ที่ประกอบอาชีพในภาคเอกชนด้วย ดังนี้

สมการก่อนภาษี

$$\begin{aligned} \text{Log}(Y) &= 1.31046 + 1.758135(X_1) + .333246(X_2) \\ &+ .254362(X_3) - .106223(X_4) + .170966(X_5) \\ &- .128570(X_{10}) \end{aligned}$$

$$R^2_{adj} = 0.68358 \quad \text{S.E.}_{est} = .12416$$

สมการหลังภาษี

$$\begin{aligned} \text{Log}(Y) &= 1.319421 + 1.743331(X_1) + .338254(X_2) \\ &+ .256956(X_3) - .105221(X_4) + .169745(X_5) \\ &- .127059(X_{10}) \end{aligned}$$

$$R^2_{adj} = .68209 \quad \text{S.E.}_{est} = .12482$$

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย ในรูปคะแนนดิบ (b) คะแนนมาตรฐาน (p) ค่าเอฟที่ทดสอบความมีนัยสำคัญ (F) ค่าคงที่ในสมการทำนาย (a) ค่าสัมประสิทธิ์ในการทำนาย (R^2) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย รายได้ สำหรับกลุ่มที่ทำงานภาคเอกชน

ปัจจัยที่กำหนด	b	S.E.	p	F
Log ของอายุ (X_1)	1.758135	.403871	.670452	70.96**
การมีงานพิเศษทำ (งานพิเศษประเภท)	.333246	.092227	.313053	16.43**
ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า (X_7)	.254362	.089358	.238950	9.77**
อาชีพบิดา(รับราชการ) (X_8)	-.106223	.038776	-.223129	7.70*
ขนาดของสถานประกอบการ (X_9)	.170966	.072335	.223314	7.52*
อาชีพบิดา(รัฐวิสาหกิจ) (X_{10})	-.128570	.053506	-.202103	6.61*
a = 1.31046	$R^2_{adj} = .68358$	S.E. _{est} = .12416		

** p < .01

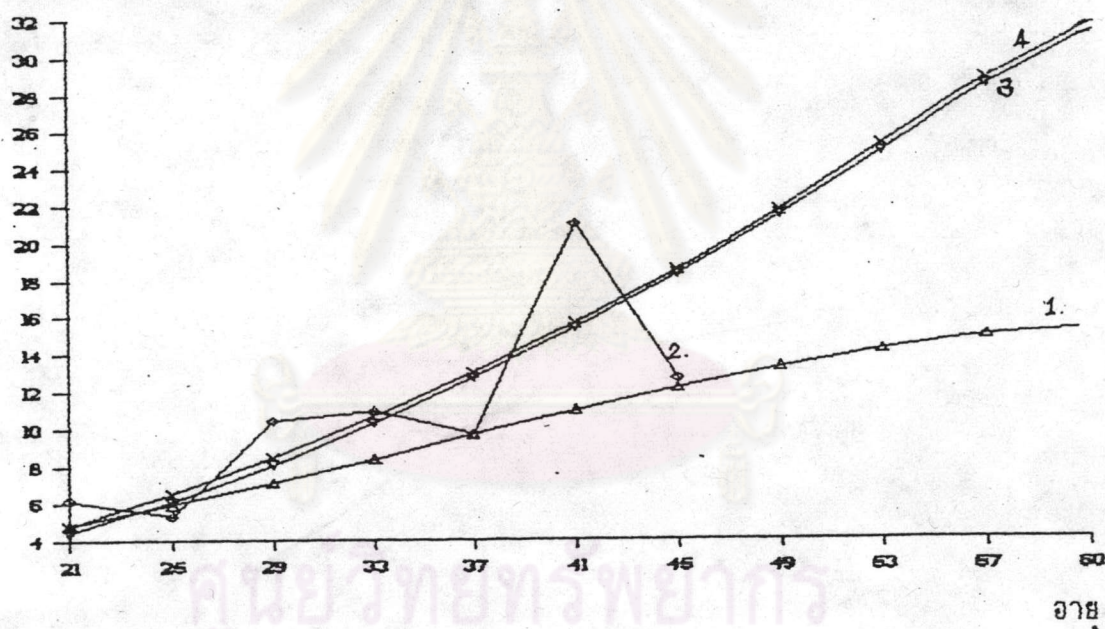
* p < .05

จากตารางที่ 17 จะเห็นว่าปัจจัยที่กำหนดหรือตัวแปรอิสระ ที่ปรากฏในสมการพยากรณ์รายได้ก่อนหักภาษีของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาช่างอุตสาหกรรม ตามลำดับความสำคัญ คือ Log ของอายุ (X_1) การมีงานพิเศษทำ (X_8) งานพิเศษประเภทซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า (X_7) อาชีพของบิดา(ราชการ) (X_8) ขนาดของสถานประกอบการ (X_9) และอาชีพของบิดา(พนักงานรัฐวิสาหกิจ) (X_{10}) ซึ่งปัจจัยที่กำหนดหรือตัวแปรทั้ง 6 สามารถร่วมกันอธิบายความเปลี่ยนแปลงของรายได้ ได้ประมาณร้อยละ 68.36 นอกจากนั้นเป็นผลจากปัจจัยอื่น ที่ไม่ปรากฏในสมการ

ส่วนสมการพยากรณ์รายได้หลังภาษีของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ก็มีลักษณะสอดคล้องกัน กับสมการพยากรณ์รายได้ก่อนภาษี ทั้งจำนวนตัวแปรที่ปรากฏในสมการ และลำดับความสำคัญของตัวแปร (ปรากฏที่ภาคผนวก)

แผนภาพที่ 1 รายได้คาดคะเนก่อนภาษีของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ กับรายได้คาดคะเนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งโดยภาพรวมทุกกลุ่มอาชีพ และที่ทำงานในภาคเอกชน (ต่อเดือน)

รายได้ต่อเดือน

- 1 หมายถึง เส้นกราฟรายได้คาดคะเนก่อนภาษีของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) จากงานวิจัยของวัชร วิลาสเดชานท์(2521)
- 2 หมายถึง เส้นกราฟรายได้ก่อนภาษีของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (คะแนนดิบ)
- 3 หมายถึง เส้นกราฟรายได้คาดคะเนก่อนภาษีของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวมทุกกลุ่มอาชีพ
- 4 หมายถึง เส้นกราฟรายได้คาดคะเนก่อนภาษีของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ทำงานในภาคเอกชน

ตอนที่ 3 การหาอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา

ตารางที่ 18 อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษา

(ร้อยละ)

อัตราผลตอบแทน	ทางสังคม	ส่วนบุคคล
ภาพรวมทุกกลุ่มอาชีพ	14.61	15.24
อาชีพเอกชน	14.82	15.40

จากตารางที่ 18 อัตราผลตอบแทนทางสังคมและส่วนบุคคล โดยภาพรวม มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 14.61 และ 15.24 ตามลำดับ และหากคิดในกรณีทำงานเอกชน อัตราผลตอบแทนทางสังคมและส่วนบุคคล มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 14.82 และ 15.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนที่ไม่สามารถคิดเป็นตัวเงิน

4.1 ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ผลตอบแทนในส่วนนี้ เป็นการประเมินจากการตอบแบบสอบถามของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่ประกอบอาชีพข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และพนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งผลตอบแทนที่ไม่สามารถคิดเป็นตัวเงินในงานวิจัยนี้ จะพิจารณาเฉพาะผลตอบแทนส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านความสามารถทางทักษะภาคปฏิบัติ
2. ด้านความสามารถทางวิชาการ
3. ด้านตำแหน่งหน้าที่การงาน
4. ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น
5. ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

สำหรับผลการประเมินผลตอบแทนทั้ง 5 ด้าน ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอ
ในรูปตารางร้อยละของการตอบ ว่าได้รับเพิ่มขึ้นหรือไม่ พร้อมทั้งระบุว่าคุ้มค่าหรือไม่
กับการเสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งต้องใช้เวลาเพิ่มอีกไม่ต่ำกว่า 2 ปี ต่อจากระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แทนที่จะออกไปประกอบอาชีพหารายได้

ตารางที่ 19 ผลการประเมินผลตอบแทนที่ไม่สามารถคิดเป็นต้นทุนของผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(: ร้อยละ)

ผลตอบแทนที่ได้รับ	การได้รับเพิ่ม		ความคุ้มค่า	
	เพิ่มขึ้น	ไม่เพิ่มขึ้น	คุ้มค่า	ไม่คุ้มค่า
<u>ด้านความสามารถทางทักษะภาคปฏิบัติ</u>				
1. ความชำนาญในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ ขณะปฏิบัติงาน	91.46	8.54	83.84	16.16
2. ความละเอียด รอบคอบ หรือประณีตในการทำงาน	95.73	4.27	90.55	9.45
3. ความคล่องแคล่ว และสามารถ แก้ปัญหาขณะปฏิบัติงานได้	95.12	4.88	89.94	10.06
4. ความสามารถในการซ่อมแซม และ บำรุงรักษา เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อยึดอายุการใช้งาน	88.11	11.89	83.53	16.47
5. ความสามารถในการสาธิต การปฏิบัติ เพื่อถ่ายทอด หรือ สอนงานผู้อื่นได้	90.55	9.45	86.59	13.41

ตารางที่ 19 (ต่อ)

(ร้อยละ)

ผลตอบแทนที่ได้รับ	การได้รับเพิ่ม		ความคุ้มค่า	
	เพิ่มขึ้น	ไม่เพิ่มขึ้น	คุ้มค่า	ไม่คุ้มค่า
<u>ด้านความสามารถทางวิชาการ</u>				
6. ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ทฤษฎีต่าง ในสาขาที่เรียนมา	82.32	17.68	80.35	19.65
7. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักความปลอดภัยในโรงงาน หรือสถานประกอบการ	85.37	14.63	82.62	17.38
8. ความรู้ความสามารถในการใช้ วิชาคณิตศาสตร์ และสถิติ คิดคำนวณต่าง ๆ	64.94	35.06	59.15	40.85
9. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักการของวิชาวิทยาศาสตร์	52.44	47.56	50.30	49.70
10. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษเทคนิค เช่น การอ่าน การเขียน เป็นต้น	60.06	39.94	52.44	47.56
11. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ การค้นคว้า และการเขียนรายงาน	59.33	40.67	58.54	41.46
12. ความรู้เกี่ยวกับการจัดการ และบริหารธุรกิจ	51.52	48.48	44.21	55.79
13. ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ อุตสาหกรรม	54.57	45.43	49.09	50.91
14. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ	47.56	52.44	43.90	56.10
15. ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมไทย	53.35	46.65	50.30	49.70

ตารางที่ 19 (ต่อ)

(ร้อยละ)

ผลตอบแทนที่ได้รับ	การได้รับเพิ่ม		ความคุ้มค่า	
	เพิ่มขึ้น	ไม่เพิ่มขึ้น	คุ้มค่า	ไม่คุ้มค่า
<u>ด้านตำแหน่งหน้าที่การงาน</u>				
16. โอกาสเลือกทำงาน ตรงกับสาขาที่สำเร็จ	76.52	23.48	71.04	28.96
17. ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ในการปฏิบัติงาน	90.55	9.45	85.67	14.33
18. ความกระตือรือร้น ขยันขันแข็ง ในการปฏิบัติงาน	88.11	11.89	84.45	15.55
19. ความสามารถในการวิเคราะห์ ความสำคัญของงานในหน้าที่	80.79	19.21	76.52	23.48
20. ความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่การงาน	58.84	41.16	55.49	44.51
21. ความมั่นใจ ในการปฏิบัติงาน	88.41	11.59	83.84	16.16
22. ความรับผิดชอบ และเอาใจใส่ ต่องาน	93.90	6.10	88.41	11.59
23. ความมานะอดทน ในการทำงาน	93.29	6.71	87.50	12.50
24. ความกล้าแสดงความคิดเห็น เพื่อนร่วมงาน	88.41	11.59	84.45	15.55
25. ความสามารถในการวางแผน การทำงาน	87.80	12.20	83.23	16.77
26. ความสามารถในการ ประยุกต์ทฤษฎีที่ได้เรียนมาใช้กับงานที่ปฏิบัติอยู่	81.71	18.29	78.05	21.95

ตารางที่ 19 (ต่อ)

(ร้อยละ)

ผลตอบแทนที่ได้รับ	การได้รับเพิ่ม		ความคุ้มค่า	
	เพิ่มขึ้น	ไม่เพิ่มขึ้น	คุ้มค่า	ไม่คุ้มค่า
<u>ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น</u>				
27. ความเป็นผู้นำที่ดี	84.45	15.55	80.79	19.21
28. ความเป็นผู้ตามที่ดี	87.80	12.20	84.76	15.24
29. การวางตัวในสังคม และหมู่คณะได้ดี	95.12	4.88	92.38	7.62
30. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	96.04	3.96	92.68	7.32
31. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	97.26	2.74	95.12	4.88
32. ความเข้าใจผู้อื่นมากขึ้น	95.12	4.88	92.38	7.62
33. ความเข้าใจตนเองมากขึ้น	95.12	4.88	92.68	7.32
<u>ด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น</u>				
34. เพื่อนร่วมงานให้ความเชื่อถือ	94.21	5.79	90.85	9.15
35. ผู้บังคับบัญชาให้รับผิดชอบ งานสำคัญ	91.16	8.84	89.33	10.67
36. ญาติพี่น้องมีความเชื่อมั่น และวางใจในความสามารถ	96.04	3.96	92.68	7.32
37. เป็นที่ปรึกษาแก่คนรอบข้าง	93.60	6.40	91.16	8.84
38. มีความภูมิใจที่ได้รับการยอมรับ จากผู้อื่น	95.12	4.88	91.46	8.54

จากตารางที่ 19 ผลการประเมินผลตอบแทนที่ไม่สามารถคิดเป็นตัวเงินในด้านความสามารถทางทักษะภาคปฏิบัติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนด้านนี้เพิ่มขึ้น ในระดับที่สูงมาก (ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป) และที่ประเมินว่าได้รับตอบแทนเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ความละเอียด รอบคอบ หรือประณีต ในการทำงาน (ร้อยละ 95.73) สำหรับผลการประเมินประเด็นความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินว่ามีความคุ้มค่าในระดับที่สูง (ร้อยละ 80-89) สอดคล้องกับการประเมินการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นและที่ประเมินว่ามีความคุ้มค่ามากที่สุด ก็เป็นข้อเดียวกัน คือ ความละเอียด รอบคอบและประณีตในการทำงาน (ร้อยละ 90.55)

ด้านความสามารถทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนด้านความสามารถทางวิชาการเพิ่มขึ้น ในระดับค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 50-59) มีเพียงเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักความปลอดภัยในโรงงาน หรือสถานประกอบการ (ร้อยละ 85.37) และความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาทฤษฎีช่างในสาขาที่เรียนมา (ร้อยละ 82.32) เท่านั้นที่ประเมินว่าได้รับเพิ่มขึ้น ในระดับที่สูง สำหรับผลการประเมินประเด็นความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็ประเมินว่า มีความคุ้มค่าในระดับค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ 50-59) เช่นเดียวกับการประเมินการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และมีเพียง 2 ข้อเท่านั้นที่ประเมินว่ามีความคุ้มค่าในระดับที่สูง คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักความปลอดภัยในโรงงานหรือสถานประกอบการ (ร้อยละ 82.62) และความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาทฤษฎีช่างในสาขาที่เรียนมา (ร้อยละ 80.35)

ด้านตำแหน่งหน้าที่การงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนด้านนี้เพิ่มขึ้น ในระดับที่สูง (ร้อยละ 80-89) มีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ที่กลุ่มตัวอย่างประเมินว่าได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นในระดับที่ค่อนข้างต่ำ คือ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน (ร้อยละ 58.84) และที่ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นมากที่สุดในด้านนี้ คือ ความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่องาน (ร้อยละ 93.90) สำหรับผลการประเมินประเด็นความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็ประเมินว่า มีความคุ้มค่าในระดับที่สูง (ร้อยละ 80-89) สอดคล้องกับการประเมินการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นและก็เป็นเรื่องเดียวกันที่ประเมินว่ามีความคุ้มค่าในระดับค่อนข้างต่ำ คือ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน (ร้อยละ 55.49) ส่วนที่ประเมินว่ามีความคุ้มค่ามากที่สุด ก็เช่นเดียวกับการประเมินการได้รับเพิ่มขึ้นคือ ความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่องาน (ร้อยละ 88.41)

ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนด้านนี้เพิ่มขึ้น ในระดับที่สูงมาก (ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป) และที่ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นมากที่สุด คือ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี (ร้อยละ 97.26) สำหรับผลการประเมินประเด็นความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินว่ามีความคุ้มค่าในระดับสูงมาก (ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป) สอดคล้องกับการประเมินการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นและที่ประเมินว่าคุ้มค่ามากที่สุด ก็เป็นข้อเดียวกัน คือ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี (ร้อยละ 95.12)

ส่วนด้านการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนด้านนี้เพิ่มขึ้นในระดับที่สูงมาก (ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป) และที่ประเมินว่าได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ ญาติพี่น้อง มีความเชื่อมั่นและวางใจในความสามารถ (ร้อยละ 96.04) สำหรับผลการประเมินประเด็นความคุ้มค่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ก็ประเมินว่ามีความคุ้มค่าในระดับสูงมาก (ตั้งแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป) ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินการได้รับผลตอบแทนเพิ่มขึ้น และที่ประเมินว่ามีความคุ้มค่ามากที่สุด คือ ญาติพี่น้อง มีความเชื่อมั่น และวางใจในความสามารถ (ร้อยละ 92.68)

4.2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่ทำงานในโรงงานหรือสถานประกอบการ

นอกจากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีอายุการทำงานประมาณ 2-3 ปี จำนวน 40 คนแบ่งตามลักษณะงานหรือสาขาวิชาต่าง ๆ คือ

1. ช่างไฟฟ้ากำลังและอิเล็กทรอนิกส์	จำนวน	15 คน
2. ช่างยนต์	จำนวน	7 คน
3. ช่างก่อสร้าง	จำนวน	5 คน
4. ช่างกลโรงงาน	จำนวน	7 คน
5. ช่างเชื่อม และโลหะแผ่น	จำนวน	6 คน

สำหรับสถานประกอบการหรือโรงงาน ผู้วิจัยเลือกสถานประกอบการที่มีพนักงาน ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปฏิบัติงานรวมกันอยู่ เพื่อจะได้สังเกตการทำงานของทั้ง 2 กลุ่ม สาเหตุที่เลือก กลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีอายุงาน 2-3 ปี เนื่องจาก การที่จะเปรียบเทียบ ผลตอบแทนจากการลงทุนทางการศึกษาสาขาช่างอุตสาหกรรม ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ซึ่งผู้เรียนต้องใช้เวลาเรียนตามระบบในสถานศึกษา เพิ่มขึ้นอีกไม่ต่ำกว่า 2 ปี แล้วค่อยสำเร็จออกมาทำงาน ในขณะที่เดียวกันผู้ที่ไม่ได้ศึกษาต่อ หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก็ใช้เวลาทำงานใน สถานประกอบการเลย ซึ่งใช้เวลาใกล้เคียงกับการใช้เวลาในสถานศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เกือบทั้งหมดเป็นเพศชาย คือ ร้อยละ 99.05 (38 คน) มีเพียงร้อยละ 0.05 (2 คน) เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 21-25 ปี ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 3,500-5,000 บาทต่อเดือน

2. ผลตอบแทนหรือสิ่งที่ได้จากการทำงาน

ผลตอบแทนหรือสิ่งที่ได้รับจากการทำงานของกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาช่างอุตสาหกรรม จากการสัมภาษณ์สามารถ แบ่งออกเป็นดังนี้

2.1 ความสามารถทางทักษะภาคปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความเห็นตรงกันว่าการทำงานในสถานประกอบการหรือโรงงานมีความแตกต่างจากการฝึกปฏิบัติในสถานศึกษาที่เรียนมามาก ทั้งนี้เพราะการทำงานในโรงงานเป็นการปฏิบัติจริง ต้องคำนึงถึงเป้าหมายการผลิตและคุณภาพของสินค้า ซึ่งปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูง ทำให้มีความเข้มงวดและเอาใจจริงเอาใจในการทำงานมากกว่า ความรู้ที่ได้จากการเรียนในสถานศึกษาภาคปฏิบัติบางอย่างใช้กับที่ทำงานในโรงงานไม่ได้เลย เนื่องจาก เครื่องจักร เครื่องมือ หรือวัสดุที่ใช้ในโรงงานมีความทันสมัยมากกว่า เช่น ที่บริษัทนิปปอนเดนโซ่ ส่งเครื่องจักรรุ่นใหม่เข้ามาใช้ (สัมภาษณ์คุณวิระวัฒน์ โพนิตอกไม้: หัวหน้าช่าง) ซึ่งในสถานศึกษายังใช้รุ่นเก่าอยู่ หรือสถานศึกษาบางแห่งก็ไม่มี อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างก็มีความเห็นว่า ความรู้ภาคปฏิบัติที่เรียนมาในสถานศึกษาก็เป็นพื้นฐานในการนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ เมื่อพิจารณาถึงความละเอียด รอบคอบและความปราณีตในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ขณะปฏิบัติงานต้องมีความระมัดระวัง เป็นประจำจนอาจถือได้ว่าเป็นความเคยชิน เมื่อทำงานในระยะแรกผ่านไปจนสามารถรู้กระบวนการทำงานทั้งหมด จึงทำได้ดีขึ้น แต่มีความเห็นเสริมว่า ขึ้นอยู่กับนิสัยและพื้นเพเดิมของแต่ละบุคคลด้วย

สำหรับความสามารถในการสาธิตหรือสอนงานให้คนอื่นหรือพนักงานเข้าทำงานใหม่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ขณะปฏิบัติงานก็ช่วยประกบประกองและทำงานร่วมกันอยู่แล้ว ตามปกติการรับพนักงานใหม่บรรจุลงตามสายงานหน้าที่ต่างๆ จะต้องมีการปฐมนิเทศ หรือ Train กันก่อนทั้งขณะเริ่มปฏิบัติงานหรือก่อนบรรจุลงตามสายงานต่างๆ จากหัวหน้าฝ่ายช่าง หรือหัวหน้ากลุ่มตามสายงานนั้นๆ และกลุ่มตัวอย่างก็เสริมว่า มีความมั่นใจพอสมควรในงานของตนที่ทำอยู่ ส่วนความสามารถในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ ในโรงงานหรือสถานประกอบการ กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าปกติเครื่องมือ เครื่องใช้ในโรงงานหรือสถานประกอบการ ทั้งก่อนเริ่มปฏิบัติงานและหลังเลิกงาน พนักงานต้องทำความสะอาดและดูแลรักษา ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมลงมือทำงานได้ในครั้งต่อไป หากเป็นกรณีต้องใช้เทคนิคขั้นสูงกว่าระดับพนักงานช่างฝีมือ ฝ่ายช่างของโรงงานก็มีผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญประจำโรงงาน (shop) ฝ่ายต่างๆ อยู่แล้ว เช่น เครื่องกลึง เครื่องทำความเย็น ฯลฯ ทางโรงงานจะตั้งหัวหน้าฝ่ายช่างเพื่อคอยควบคุมดูแล พนักงานระดับช่างฝีมืออีกชั้นหนึ่ง เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและช่วยเหลือหากเกิดปัญหาติดขัดของเครื่องจักรกลต่าง ๆ

2.2 ตำแหน่งหน้าที่การทำงาน

สำหรับการมีโอกาสเลือกทำงานตรงกับสาขาที่เรียนสำเร็จมา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ได้ทำงานตรงกับสาขาที่เรียนมา มีบ้างที่ต้องทำงานอื่น

ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่ทำอยู่นั้น กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า ยังไม่ได้รับอย่างชัดเจนนัก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีอายุการทำงานประมาณ 2-3 ปี ถือว่าอยู่ในช่วงเริ่มทำงาน จึงเป็นการทำงานตามหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่

ส่วนสิ่งที่ได้รับจากการทำงานในโรงงานหรือสถานประกอบการอีกอย่างที่สำคัญในประเด็นนี้ อาจเรียกว่า นิสัยในการทำงาน ซึ่งได้แก่ความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความขยันขันแข็ง และความคิดสร้างสรรค์

ความตรงต่อเวลา กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า หากไม่ขาด ไม่ลาและไม่มาทำงานสาย จะได้ผลตอบแทนในลักษณะของเงินเพิ่ม เรียกว่า "เบี้ยขยัน" และมีผลต่อเงินเดือนเมื่อสิ้นปี เช่น บริษัทโตโยต้า บริษัทตรีเพ็ชร อีซูซุ และบริษัทนิปปอน เดนโซ เป็นต้น

ความรับผิดชอบ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าความตรงต่อเวลา บางบริษัทหรือบางโรงงานจะให้ความสำคัญอันดับหนึ่ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเสริมอีกว่า ความรับผิดชอบมีส่วนให้งานสำเร็จ และเจ้าของหรือบริษัทให้ผลตอบแทนต่อพนักงานทุกระดับ ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนคือ กลุ่มตัวอย่าง 3 คน จากบริษัทอีโน ได้รับคัดเลือกไปฝึกงานต่อที่บริษัทแม่ที่ประเทศญี่ปุ่น เป็นเวลา 6 เดือน (เคโซ สิทธิศร, คำจันทร์ ทองพัก, ปัญญา เปี่ยมศิริ) พนักงานที่ได้รับคัดเลือกถือว่าเป็นสวัสดิการที่ภาคภูมิใจจากการขอกู้จากกลุ่มตัวอย่าง 3 คน ดังกล่าว บอกว่า น้อยคนนักที่จะได้มีโอกาสอย่างนี้ ทั้งนี้คณะไปฝึกงานที่ประเทศญี่ปุ่นก็ได้รับเงินเดือนที่เมืองไทยและที่ญี่ปุ่นด้วย

สำหรับความซื่อสัตย์ กลุ่มตัวอย่างให้เห็นตรงกันว่า ทุกบริษัทเน้นมาก หากทราบว่าพนักงานมีการขโมย หรือทุจริต ไม่ว่าจะป็นวัสดุหรืออะไรก็ตาม โทษจะรุนแรงมาก อาจถึงไล่ออก เช่น กลุ่มตัวอย่างบริษัทนิปปอน เดนโซ จะถูกให้ออกทันที

ส่วนนิสัยในการทำงานที่กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเพิ่มเติมก็คือ ความอดทน และความขยัน ขันแข็ง ซึ่งจะสัมพันธ์กับความรับผิดชอบ และเป็นคุณลักษณะที่พนักงานทุกคนต้องมี หากทนไม่ได้ก็ต้องออกจากงานไปเรื่อย ๆ และมีผลต่อการสมัครเข้าทำงานในบริษัทใหม่

นอกจากนั้น ผู้ให้สัมภาษณ์หรือกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสำคัญเห็นเพิ่มเติมสำหรับ ประเด็นการมีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน หากพนักงานคนใดเสนอความคิดหรือ ประดิษฐ์วัสดุ ที่เป็นการพัฒนาหน่วยงาน ทางบริษัทจะมีเงินเพิ่มพิเศษ เช่น ที่บริษัทนิปปอน เคนโซ่ หากเสนอความคิดไปทางฝ่ายผู้บริหาร ลงมติเห็นด้วยในหลักการ ก็จะได้เงิน พิเศษ อีกขั้นหนึ่ง (ประมาณ 10% ของเงินเดือน) และถ้าสามารถทำสำเร็จก็จะได้รับ เงินเพิ่มพิเศษอีก พร้อมกับสวัสดิการอื่น ๆ

2.3 ความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้อื่น

กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่า ทางบริษัทหรือสถานประกอบการ ส่งเสริมให้ พนักงานร่วมกันทำงานและสนับสนุนให้มีกลุ่มทำงาน ซึ่งเรียกว่า "กลุ่มควบคุมคุณภาพงาน" โดยนำระบบคิวซี(Q.C.) มาใช้ พนักงานทุกคนต้องสังกัดกลุ่มคิวซี หากสามารถคิดวิธีทำ ให้ลดต้นทุนการผลิตของสถานประกอบการ หรือปรับปรุงงานส่วนใดส่วนหนึ่ง จะมีผลต่อราย ได้หรือรางวัล ในกิจกรรมกลุ่มก็เปิดโอกาสให้พนักงานมีโอกาสแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็น การฝึกความเป็นผู้นำและผู้ตาม ในการทำงานระบบกลุ่มไปด้วย ทั้งการยอมรับฟังความคิด เห็นของผู้อื่นและการเสนอความคิดเห็นของตน รวมทั้งมีความสุภาพอ่อนน้อมต่อผู้ที่มีอาวุโส กว่า

2.4 การได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ถ้าในลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ ก็ได้รับความ เชื่อถือหรือยอมรับพอสมควร อย่างไรก็ตาม หากใช้เวลาหรือมีอายุการทำงานมากกว่านี้ ก็ มีความมั่นใจมากขึ้น

นอกจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น (ปวช) แล้ว ผู้วิจัยยังได้สังเกตการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นกับผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่เพิ่งเข้าทำ งานใหม่ (อายุงานไม่เกิน 3 เดือน) เพื่อสังเกตทักษะการปฏิบัติงานในลักษณะงานอย่าง เดียวกัน ในระยะแรกกลุ่มตัวอย่างที่เข้าทำงานใหม่ แม้จะใช้เวลาเรียนมากกว่าประมาณ 2 ปี แต่ความคล่องหรือความชำนาญจะเป็นรองผู้ที่ทำงานอยู่ก่อน เช่น การเช็คอุปกรณ์ การประกอบรถยนต์ (สัมภาษณ์ เดโช สิทธิธร บริษัทไทยอีโน) อย่างไรก็ตามปัจจุบัน การบรรจุพนักงานระดับช่างฝีมือ(Skilled) และระดับช่างเทคนิค (Technician) เข้า ทำงานจะพยายามแยกหน้าที่ความรับผิดชอบแตกต่างกัน เว้นเสียแต่ไม่สามารถคัดสรรได้